

Furre-saken

Ekspedisjonssjef Berit Fosheim i Justisdepartementet måtte gå av fordi hun «ikke tidsnok forsto alvor» ved sikkerhetsundersøkelsen av Berge Furre. Om det kan være til noen trøst for henne, har jeg fremdeles ikke forstått at hun har begått noen alvorlig feil. Det folk flest tydeligvis har forstått, er at sikkerhetsklarering er en rimelig forutsetning for at en person skal få tilgang til gradert informasjon. Så langt er tydeligvis stortingsrepresentantene også med. Men flertallet av dem forlater vel den alminnelige rettsoppfatning når de protesterer mot at Berge Furre er behandlet etter vanlige regler. Hevder nasjonalforsamlingen noe annet enn likhet for loven?

Sikkerhetsundersøkelse er ikke personforfølgelse. Det er en rutine som inkluderer selv de mest troverdige personer. Personlig har jeg sittet i stillinger med adgang til høyt gradert informasjon. Jeg fikk stillingene, ikke til tross for at jeg ble sikkerhetsundersøkt, men *fordi* jeg ble det, antagelig flere ganger i løpet av tjenestetiden. Ved slike undersøkelser blir rimeligvis alle stener snudd hvis de vekker mistanke. Finnes det mistenkelige stener etter den første undersøkelsen, må de også snus. Er ikke dette selvfølgelig? Er det ikke like selvfølgelig at Berge Furre sikkerhetsundersøkes når han gis adgang til gradert informasjon? For meg er det skremmende hvis det virkelig er så at majoriteten av stortingsrepresentantene ikke begriper dette.

Såvidt jeg forstår av nyhetsmediene, har de østtyske arkivene *ikke* kastet noe negativt lys over Berge Furre. Jeg trodde det var utmerket. Undersøkelsen burde ikke plage ham. Det burde plage ham mer om vi ikke er like for loven i dette landet. Det ville være den virkelige skandalen.

Oberst (R) CARL O. S. LANGLIE,
Bærum

76-115 4/4